

gå med i en valuta som euroen, som er faldet markant og vedvarende i kurs i hele sin levetid på snart 14½ måned? 20 pct. over for dollaren, 35 pct. over for yenen, 20 pct. over for det engelske pund, 10 pct. over for skandinaviske kroner osv. osv. Det er en valuta, der oven i købet er faldet over for det egyptiske pund, den marokkanske dinar og syd- og nordkoreanske won, og man kunne blive ved – jo, jeg medgiver, at den har klaret sig godt over for den russiske rubel. Men det er altså billedet, så det er jo ikke nogen succes, vi hopper på. Det er altså ikke indlysende, hvor trygheden ligger, og jeg spørger bare: Er det ikke rigtigt, at en faldende valuta giver inflation og tryghed? Og hvorfor skal vi knytte os til den?

Det andet ganske korte spørgsmål er: Hvilken indflydelse har de små lande inden for euro-området haft på renten? Finland, Irland og Portugal, der ønskede renten op for at bremse et opsving, der var ude af kontrol, fik jo ikke deres ønske igennem, fordi det er Tyskland og Frankrig, der bestemmer. Er det ikke rigtigt?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er nemt at høre, hvem det er, der konsekvent fordrejer tingene. Det er statsministeren, som hele tiden forsøger at dreje debatten over på noget andet og komme med nogle overordnede floskler i stedet for at forholde sig til det, sagen her drejer sig om.

Det drejer sig om, at det er helt afgørende for Danmark, at vi kan føre en selvstændig politik på f.eks. socialområdet og arbejdsmarkedsområdet, og det handler om, at på grund af euroen er der blevet skabt et pres fra de andre lande for at få bl.a. de områder ind som flertalsafgørelsesområder, så man kan ensrette politikken i de forskellige europæiske lande. Det er ikke i Danmarks interesse. Det er i Danmarks interesse at opretholde en selvstændig politik på arbejdsmarkedsområdet og på socialområdet. Det er det, der giver tryghed, og det er det, jeg tillader mig at foreholde statsministeren og stille nogle spørgsmål om. Det er ikke at fordreje kendsgerningerne, tværtimod. Det er at forholde sig til kendsgerningerne, og det burde statsministeren også gøre.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Frank Dahlgaard: Se, den fælles valuta succes skal først og fremmest måles på det, den er sat i verden for, nemlig at sikre stabilitet, når det gælder inflation, og når det gælder offentli-

ge finanser, og danne grundlag for at sikre en bedre fremgang i hele området og dermed en bedre beskæftigelse, som vi jo var inde på lige før.

Den skal ikke måles på sin kurs i forhold til dollaren og andre valutaer. Det kan man godt gøre, og det gør man jo også, men det er ikke noget, der kan defineres som succes. I øvrigt er det jo ikke bare sådan, at man kan sige, at det at have en meget stærk valutakurs i forhold til dollaren er en fordel. Jeg tror ikke, hr. Frank Dahlgaard finder mange private virksomheder lige nu, der er direkte kede af, at de faktisk via euroen kan få en konkurrencefordel på det amerikanske marked.

Så blev jeg spurgt om indflydelsen på rentepolitikken. Det er sådan i Den Europæiske Centralbank, at hvert lands nationalbankdirektør har én stemme, og det er jo sådan, at rentepolitikken sammensættes efter den samlede økonomiske vurdering i hele det fælles valutaområde. Sådan er det i dag, og sådan var det i virkeligheden også, før den fælles valuta blev en realitet. Hr. Frank Dahlgaard ved godt, at den danske pengepolitik, når det gælder renten, i helt afgørende omfang afstemmes efter, hvordan den store tyske nabos rente er. De to ting kan vi ikke bare diskutere løsrevet fra hinanden.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at Danmark fører en selvstændig politik, når det gælder det sociale område og arbejdsmarkedsområdet. Det er hr. Thulesen Dahls parti ikke enig i, det ved jeg godt. Hr. Thulesen Dahl vil jo helst have, at arbejdsmarkedets parter helt skal finansiere arbejdsløshedsdagpengene, og hvis det skete, havde vi virkelig problemer i Danmark. Men hvis vi et øjeblik glæder os over, at hr. Thulesen Dahls og Dansk Folkepartis forslag heldigvis ikke kan komme igennem, står tilbage, at Danmark naturligvis fører sin selvstændige, succesfyldte arbejdsmarkeds- og socialpolitik, og det bliver vi ved med. Der kommer ikke nogen ændringer i dét.

Frank Dahlgaard (UP):

Nu synes jeg, det bliver meget interessant med statsministerens svar til mig om de små eurolande Finlands, Irlands og Portugals indflydelse på renten, når de havde behov for en højere rente. Det fik de jo ikke.

Og så siger statsministeren – sådan må jeg forstå det: Nåh ja, det er jo som før, at det er de store, der bestemmer, og det er det altså også,